

MISIONIERIŲ PORA
Fisheliai

PASKIRTIS-MISIJA

Laisvųjų Krikščionių Bažnyčia.

Įmonės kodas: 192108865

Sąsk. nr. LT40 7300 0100 8358 5400

Swedbank

Įmokos pavadinimas: "Parama misijų tarnybai Simonai Fishel."

S V E I K I M Y L I M I E J I,

Na štai, ir vėl jums rašome. Turime už ką dėkoti mūsų Viešpačiui Dievui! Tačiau visų pirma dėkojame jums už tai, kad meldžiatės, kad palaikote mus finansiškai ir visaip kitaip. Kaip jums sekasi? Kaip ir kuo gyvenate? Prašome pasidalinkite, nes mes būdami toli vis rečiau girdime, kas vyksta pas jus. Būtinai norime už jus melstis. Neseniai persikraustėme į kitą vietą Droghedoje, nes mūsų sename bute buvo labai šalta ir negalėjome išsimokėti už šildymą. Dabar labai gerai – per langą matome upę, o butas – šiltesnis ir šiek tiek pigesnis. Taip pat dėkojame Dievui už nuostabų laiką Vokietijoje, Kontaktmission konferencijoje. Buvo gera sutikti beveik visus mūsų LKB pastorius ir bent kelias dienas būti kartu. Taip pat dėkojame Dievui ir dviems broliams Kristuje už neseniai įsigytą printerį ir už vėl laikinai pratęstą Ryano vizą.

Konferencijoje, Vokietijoje, buvome atgaivinti ir pastiprinti tolesniam darbui. Sutikome daug brolių ir seserų iš skirtingų pasaulio kampelių, kurių nebuvo matę keletą metų. Buvo nuostabu išgirsti kaip Dievas veikia jų gyvenimuose. Taip pat išmokome naujų dalykų. Vienas seminaras buvo ypatingai vertingas. Jis vadinosi: „Pirmieji sunkūs metai“. Kalbėtojas pasidalijo naudinga patirtimi ir davė keletą labai praktiškų pamokymų: kaip tvarkytis, ištikus kultūriniam šokui, kaip adaptuotis naujoje kultūroje.

Airijoje, Droghedoje, gyvename jau pusę metų, tad jau galime atsigręžti atgal ir matyti, ką ir kaip Dievas darė per šį laiką. Mes labai džiaugiamės visais naujais mūsų draugais, kuriuos čia suradome. Susidraugavome su airiais, lietuviais, afrikiečiais, indais, latviais ir netgi brazilais. Nuostabu būti tokios didelės tarptautinės bažnyčios dalimi. Labai dažnai esame kviečiami į svečius, žinoma, neatsilikame ir patys kviesdami kitus. Toks bendravimas labai padeda sustiprinti draugystes. Manau, kad geriausias laikas mokytis apie kitų kultūrų žmones yra tada, kai esi jų namuose. Čia, Airijoje, išmokome, kad kviešti į svečius ir kartu pietauti ar vakarieniauti yra vienas iš geriausių būdų pažinti žmones ir dalytis apie Dievą, tikėjimą,

bažnyčią. Aš vis nepaliauju žavėtis šių žmonių atsidavimu bendravimui ir laiko investavimu į draugystes.

Tačiau kiekvienos kultūros žmonės yra vis kitokie. Lietuviai, rusai ir latviai čia uždaresni. Jie retai domisi tuo, ką mes čia veikiame, na, o jei mes pasidalijame, kad dirbame čia su Presbeterionų bažnyčia ir esame čia tam, kad kalbėtume žmonėms apie Viešpatį, tai daugiau apie tai dažniausiai neklausia. Žinoma, atsiranda išimčių. Dievas man suteikė malonę mokytis anglų kalbos, tad kartais ateina pas mus kelios moterys (dažniausiai lietuviškos arba rusiškos) ir aš jas mokau anglų kalbos. Man tai didžiulis padaršinimas ir iššūkis, nes taip galiu pasiekti netikinčius, tačiau tie mano studentai ir studentės tokie laikini. Jie pabūna kelias pamokas ir vėl dingsta. Vos keli lanko pamokas kelis mėnesius. Dalijuosi su jumis, nes kaip visada, šioje srityje reikia maldos. Šiuo metu pas mane lankosi dvi rusiškos-lietuviškos (mama ir dukra). Vienos pamokos metu gavau galimybę pasidalyti tuo, ką mes čia, Droghedoje, veikiame. Natalija (mama) įdėmiai klausėsi ir uždavinėjo klausimus. Ji pasakojo, kad jos dukra Kristina, dar gyvendama Lietuvoje, irgi su kažkokia bendruomene važiavo į misijos kelionę. Abi šios moterys yra šiaulietės. Apie tai, ką mes su Ryanu veikiame Droghedoje su jomis pasidalijau praėjusią savaitę, o jos ir toliau lanko anglų kalbos pamokas ir nepabėga. Prašau jūsų maldų už šias mano mokines, kad Viešpats man duotų išminties ir daugiau galimybių dalytis apie Jį. Kad siųstų pas mus mokytis anglų kalbos žmones, ieškančius Dievo. Mūsų dabartinių mokinių vardai: Natalija, Kristina ir Tania. (Ryanas man labai padeda šiame darbe. Aš mokau gramatikos ir teorijos, o jis – bendrauja ir kartais skaito istorijas ir vaikiškos Biblijos, kurias studentai stengiasi išversti pažodžiui).

Keičiuosi ir savo vidumi. Mokausi daug dalykų iš Ryano ir aplinkinių. Gyvendama santuokoje suvokiau, kokia nuodėminga iš tiesų esu, kiek mažai turiu meilės ir kantrybės. Patikėkite, tikrai nė kiek neperdedu. Ši istorija patvirtina tai, ką čia rašau.

Antradieniais, vidurdienį, Ryanas veda Biblijos studijas. Viena iš moterų, lankančių šias Biblijos studijas, vaišina visus pietumis (sriuba ir duona su sūriu). Jos vardas yra Pru. Prieš kelias savaites ji pasakė, kad trumpam išvyksta ir negalės mums išvirti sriubos, tad ilgai nelaukusi, pasisiūliau į jos vietą. Išviriau lietuvišką perlinių kruopų sriubą su mėsa. Tą antradienį į Biblijos studijas atėjo dar viena moteris iš bendruomenės ir atsivedė savo pusseserę. Po Biblijos studijų ir pietų aš ėmiau pakuoti ir rūšiuoti indus. Kai kurie indai buvo mūsų, o kiti Pru. Abi naujosios moterys Ruth ir Siusan puolė man padėti. Jos nieko nelaukusios plovė indus ir rūšiavo. Aš suirzau: buvo labai sunku, norėjau viską padaryti pati. Aiškinau Siusan, kad man nereikia pagalbos ir, kad jos gali eiti namo, aš susitvarkysiu. Iš pradžių kalbėjau normaliu tonu, o po to jau ir mano suserzinimas kalbėjo pats už save. Moterys manęs nelabai klausėsi,

šeimininkavo ir rūšiavo kas kaip tinka. Galiausiai, kai suplovėm indus, įsakmiai užtikrinau, kad man nebereikia jų pagalbos. Širdyje pykau ir mažčiau: „Ech, atėjo čia pirmą kartą ir bando padaryti tvarką“. Žinoma, joms išėjus ir pakalbėjus su Ryanu, suvokiau, kaip netinkamai aš elgiausi. Laukiau kito sekmadienio, kad galėčiau Ruth asmeniškai atsiprašyti. Taip ir padariau, o ji apkabino mane ir pasakė, kad jokio pykčio ji nepastebėjo. Dar be viso to, ji pakvietė mane išgerti kavos. Keistas tas mūsų Viešpats. Maniau, kad tapau Ruth priešė, o ji tapo mano drauge. Dabar kas savaitę susitinkame gerti kavos vienoje kavinėje, kur dirba dvi lietuvaitės – Asta ir Dalia. Mes su Ruth vis bandome jas kalbinti. Ruth jau seniai lankosi toje kavinukėje ir ne kartą kalbino Astą, tad kai aš paklausiau merginų, iš kokio jos krašto, jos manęs klausė, iš kur aš pažįstu Ruth. Vėliau pasakojau Ruth, kad ji daro nuostabų darbą, nes lietuviai dažnai yra daug šiltesni užsieniečiams, nei savo kraštiečiams, tad Ruth dėka aš taip pat išsikovojau merginų simpatiją. Kiekvieną trečiadienį 11 val. abi su Ruth keliaujame į savo misiją pas merginas. Dievas mums davė ne tik gerą progą evangelizuoti ir melstis už šias dvi lietuvaites, bet taip pat padaršino mus per mūsų draugystę. Kuo daugiau bendrauju su Ruth, tuo labiau matau, kad tai Dievo man atsiųsta išmintinga vyresnė moteris, iš kurios tiek daug mokausi. Labai dėkoju Dievui už šią draugystę ir prašau jūsų maldų už Astą ir Dalią, kad mes turėtume daugiau progų ir galimybių joms paliūdyti Kristų.

Kartu su Ryanu esame pilnai įsitraukę į tarnystes bažnyčioje ir už jos ribų. Kiekvieną antradienį Ryanas veda Biblijos studijas, moko vieną berniuką groti gitara, kurį laiką lankė ligoninę, kurioje grodavo seniems žmonėms, taip pat stengiasi suburti kuo daugiau jaunesnių ir pagyvenusių vyrų evangelizacijai gatvėse. Aš vis daugiau turiu galimybių bendrauti su pavienėmis lietuvėmis moterimis. Taip pat mokau anglų bei lietuvių kalbos. (Turiu 5 žmonių grupę iš bendruomenės, įskaitant Ryaną, kuriuos kartą per savaitę mokau lietuvių kalbos). Mes abu ir toliau dirbame Upper Room kavinukėje, kiekvieną penktadienį – su jaunimu, abu tarnaujame sekmadieninėje mokykloje, lankome maldos susirinkimus, bei įvairias Biblijos studijas ir namų ratelius.

Kuo toliau, tuo labiau apsiprantu čia ir pamažu randu savo vietą. Praėjusį mėnesį teko kelis kartus kalbėti jaunimui. Tai labai mane padaršino ir sustiprino, nes galėjau pasidalyti tuo, kaip Viešpats mane augina ir keičia. Temą apie santykius pravedėme kartu su Ryanu, taip pat kalbėjau jiems apie maldą ir privilegiją, kurią mes turime per Jėzų, nes galime Dievą vadinti savo Tėvu. Praėjusią savaitę su jaunimu kopėme į didelį kalną, o po to kepėme mėsinčius. Pamažu ir aš priprantu prie jaunimo, susidraugavau su keliomis merginomis.

Mums labai svarbus jūsų palaikymas ir maldos, nes tik jų dėka iš Dievo malonės viskas pamažu mūsų gyvenime juda į priekį ir keičiasi.

Padaršinimui siunčiu jums savo naujai pamėgtą eilutę:

„Sakau Viešpačiui: „Tu mano Viešpats. Tik tu visa mano laimė“ (Ps 16,2).

Prašome karštų jūsų maldų už :

- Gavome Ryano vizai laikiną pratęsimą iki rugsėjo mėnesio, tačiau jo dokumentai buvo išsiųsti į kažkokį kitą poskyrį, tvarkantį dokumentus ilgalaikiai vizai, tad ir toliau labai prašome melstis.
- Kad Dievas mane ir toliau vestų tarnystėje su lietuvėmis (Alma, Nijole, Kristina, Dalia, Asta) ir rusėmis (Natalija, Tania) moterimis, bei anglų kalbos pamokose.
- Dievo vedimo planuojant vasaros tarnystes ir įsipareigojimus su jaunimu, Biblijos studijose ir kitose tarnystėse.
- Ir toliau Dievo vedimo man ieškant savo įnašo bendruomenėje ir tarnystėse. Džiaugsmo, pasitenkinimo ir ramybės tarnystėse.
- Maldos už mano buvusią tarnystę Ginkūnų vaikų dienos centre. Maldos už tuos vaikus ir darbuotojus.
- Kad Dievas ir toliau trauktų jaunos ir senus žmones prie Savęs čia, Droghedoje. Kad mes, kaip misionieriai, galėtume sutikti tokių žmonių ir paskelbti jiems Evangeliją.
- Kad Dievas suteiktų mums išminties ir jautrumo paskirstyti prioritetus šeimai ir augančiai tarnystei.

–Su meile–

SIMONA IR RYANAS